

หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงข์ไทยกับการเผยแพร่พระธรรมวินัย

นายดันย ปรีชาเพิ่มประสิทธิ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพุทธศาสนาศึกษา

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974 – 17 – 2152 – 8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I2227294X

THE CURRICULUM OF THAI SANGHA UNIVERSITIES AND DHAMMA
PROPAGATION

Mr.Danai Preechapermprasit

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Buddhist Studies

Faculty of Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2002
ISBN 974 – 17 – 2152 – 8

หัวข้อวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงข์ฯไทยกับการเผยแพร่พระธรรมวินัย
โดย นายดันย ปรีชาเพิ่มประสิทธิ์
สาขาวิชา พุทธศาสนาศึกษา^๑
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สมภาร พรมหา

คณะกรรมการตัดสิน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว. กัลยา ติงศภัทิย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ปรีชา ช้างขวัญยืน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมภาร พรมหา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ)

ด้นย ปรีชาเพิ่มประสิทธิ์ : หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์ไทยกับการเผยแพร่
พระธรรมวินัย. (THE CURRICULUM OF THAI SANGHA UNIVERSITIES AND
DHAMMA PROPAGATION) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.สมภาร พรมทา จำนวน 226 หน้า
ISBN 974 – 17 – 2152 – 8

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์ไทย โดยเฉพาะวิชาทางโลกว่ามีความสอดคล้องกับหลักพระธรรมวินัยหรือไม่เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์ เพื่อให้เป็นสถาบันหลักในสังคมไทยที่มีการศึกษา การปฏิบัติ การเผยแพร่ และการสืบทอดรักษาพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้มีความเจริญและมั่นคงสืบไป โดยศึกษาหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์สองแห่งของไทย คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหากรุณาธิคุณวิทยาลัย ในระดับปริญญาบัณฑิตถึงระดับบัณฑิตศึกษาในส่วนกลางของมหาวิทยาลัยทั้งสอง โดยการวิจัยเอกสารจากพระไตรปิฎก ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ และหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้งสอง รวมทั้งข้อมูลจากสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงมีการใช้ข้อมูลทางสถิติเป็นเครื่องช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบกับการศึกษาตามหลักพระธรรมวินัย

ผลการวิจัยพบว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาพระธรรมวินัยของมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่งในระดับปริญญาตรี เช่น คณะ สาขา วิชา โครงสร้างหลักสูตรโดยเฉลี่ยมีการให้ความสำคัญกับพระธรรมวินัยร้อยละ 23.72 ในระดับบัณฑิตศึกษามีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 77.95 ในส่วนการปฏิบัติพระธรรมวินัยในระดับปริญญาตรีนั้นมีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 4.67 ในระดับบัณฑิตศึกษามีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 2.6 ด้านการเผยแพร่พระธรรมวินัยระดับปริญญาบัณฑิตที่มีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 72.96 บัณฑิตศึกษามีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 100 สาเหตุที่การศึกษาพระธรรมวินัยระดับปริญญาตรีมีจำนวนน้อยกว่าวิชาทางโลกเป็นเพราะเหตุผลในการให้ความช่วยเหลือผู้ขาดโอกาสทางการศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยสงฆ์ได้ทำหน้าที่ควบคู่ไปกับการผลิตศาสนทายาท ในขณะที่ระดับบัณฑิตศึกษามีการให้ความสำคัญกับพระธรรมวินัยเพื่อผลิตศาสนทายาทมากกว่าการให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษาทำให้มหาวิทยาลัยสงฆ์ขาดความเป็นผู้นำในการศึกษาพระธรรมวินัยพร้อมๆ กับความสูญเสียบุคลากรที่จะพัฒนาสถาบันสงฆ์ด้วยปัญหาการลาสิกขา

วิธีแก้ปัญหาทำได้ด้วยการจัดหลักสูตรการศึกษาให้เป็นไปตามหลักพระธรรมวินัยและการกระจายการศึกษาให้มากขึ้นจากภาครัฐ เพื่อลดปัญหาการบวชเพื่ออาศัยเรียนวิชาทางโลก การแก้ปัญหาดังกล่าวจะทำให้เกิดการศึกษาเพื่อสร้างศาสนทายาทตามหลักพระธรรมวินัยซึ่งเป็นบทบาทหลักของมหาวิทยาลัยสงฆ์ และย้อมเป็นไปเพื่อการดับกิเลสและกองทุกข์เพื่อมุ่งสู่พระนิพพาน อันเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อสร้างสันติภาพในจิตใจ ซึ่งจะแผ่ขยายไปถึงสันติสุขแก่สรรพชีวิตทั้งหลายสืบไป

สาขาวิชาพุทธศาสนาศึกษา

ปีการศึกษา 2545

ลายมือชื่อนิสิต ๑๙๖ นร. พันปะสัง

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

4280124622 : MAJOR BUDDHIST RELIGION STUDIES

KEYWORD: DHARMAVINAYA/ THAI SANGHA UNIVERSITIES

DANAI PREECHAPERMPRASIT:(THE CURRICULUM OF THAI SANGHA UNIVERSITIES AND DHAMMA PROPAGATION) THESIS ADVISOR: (ASSOC.PROF.DR.SOMPARN PROMTA), 226 pp. ISBN 974 - 17 - 2152 - 8

This thesis aims to analyse the courses of study presently being offered at the Thai Sangha universities ('the Universities') to determine whether or not they accord with the Dharmavinaya. The purpose is to suggest a suitable role for the Universities so that they can become pillars of Thai society in the study, practice and propagation of the Buddha's teachings, as well as to ensure its security, survival and development.

This thesis will examine the syllabuses at the undergraduate and graduate degree level at Mahachulalongkornrajavidyalaya University and Mahamakut Buddhist University. There will be an examination of the following documents: the Tripitaka and Commentaries, historical documents, and lists of courses being offered at the Universities' Bangkok campuses. In addition, references will be made to scholarly publications, informal interviews and direct observations. This method aims to examine the available evidence from as wide sources as possible in order to gauge the level of Dharmavinaya content, the reasons for and the impact of such level of content. Some statistics will also be used to aid analysis.

A summary of the level of Dharmavinyaya content in the Universities is as follows:

1 Content of Dharmavinaya

Undergraduate level 23.72% Graduate level 77.95%

2 Practice of Dharmavinaya

Undergraduate level 4.67% Graduate level 2.60%

3 Propagation of the Dharmavinaya

Undergraduate level 72.96% Graduate level 100.00%

The lower level of Dharmavinaya study at the undergraduate level illustrates the twin aim of the Universities. They sought to provide a general university education to young Thai men who have few opportunities to study in the state (lay) institutions as well as to provide monks with a doctrinal and practical education to the teachings of the Buddha. The Universities have therefore undertaken a dual role. The result is that they are not leaders in the Dharmavinaya study and the Sangha suffer a continuous drain of educated monks who leave after the completion of their study.

A solution to this problem may be found through a realignment of the role of the Universities, a strengthening of the lay education opportunities and a reorganisation of the courses of study. A Sangha education which is more in line with the Dharmavinaya is more likely to attract and produce monks who are genuinely interested in dedicating their lives to the purpose of the teaching of the Buddha: the cessation of suffering and the attainment of Nirvana, being the ultimate goal for spiritual peace of all sentient beings.

Field of study Buddhist Studies

Academic year 2002

Student's signature. Thanaj Preechayapenpravit

Advisor's signature *John*

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์ศูนย์พุทธศาสนาศึกษาคือ ศ.ดร.วิทย์ วิเศษเวทย์ รศ.ดร.สุนทร ณ รังษี ศ.ปรีชา ช้างหวัญยืน ผศ.ดร.ประทุม อังกรโรหิต ที่กรุณาให้คำแนะนำและความดูแลเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีเสมอมา ขอขอบคุณ รศ.ดร.สมภา พรมทา เป็นอย่างสูงในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อมูลต่างๆที่มีค่าและกรุณาช่วยจัดโครงสร้างของวิทยานิพนธ์นี้ให้มีความชัดเจนมากขึ้น ขอขอบคุณทบทวนมหาวิทยาลัยที่มอบทุนวิจัยสำหรับวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ ขอขอบคุณคณะอักษรศาสตร์ที่สนับสนุนทุนการศึกษา ขอบคุณเจ้าหน้าที่ศูนย์พุทธศาสนาศึกษาคือคุณอรวรรณ สะหาบ และคุณสังเวียน พูเพื่อง ที่ให้ความดูแลตลอดมา รวมถึงเพื่อนๆ ที่ได้ศึกษาร่วมกันมาตลอด 4 ปี โดยเฉพาะคุณอรทัย พนาราม ที่ได้ชุดประกาศให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสเรียนในสาขาวิชาพุทธศาสนานี้

ในส่วนของผู้มีพระคุณในการประสิทธิประสานทางความรู้พระบรมราชโองการ โดยเฉพาะในส่วนของพระอภิธรรม granabhorn phra krukrummaromrasmuntr นนทกิจโก (เจ้าอาวาสวัดจากแดง) และพระมหาณรงค์ศักดิ์ ฐิตญาโณ (ป.ธ.๖) granabhorn phra krukrumma sampong มุกิดो (ป.ธ.๔) และพระมหาประนอม ธรรมมาลงกาโร (ป.ธ.๖, สาสนธรรมมารชิยะ) ที่ได้ประสิทธิประสานวิชาความรู้ในคัมภีรไวยากรณ์ชั้นสูงให้แก่ผู้วิจัย ในส่วนของปฏิบัติสังฆธรรม ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณพระอ่านวย ฉนุกiko ผู้สอนวิชาวิปัสสนากรรมฐาน และกราบขอบคุณ อ.กิติยา สีมันตร ที่ได้กรุณาอบรมและส่งเสริมในการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องในเส้นทางแห่งพระพุทธศาสนาแก่ผู้วิจัย รวมถึงได้เป็นผู้จุดประดุณในการเริ่มที่จะทำวิทยานิพนธ์นี้ขึ้นมา ซึ่งผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้กล่าวนามแล้วนั้น ล้วนทำให้ผู้วิจัยมีความรู้และข้อมูลในพระพุทธศาสนาอย่างเพียงพอที่จะทำวิทยานิพนธ์นี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้เพื่อประโยชน์แก่พระพุทธศาสนา

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณสายสัมพันธ์ สุวรรณประทีป และคุณเพ็ญพรรณ วิสุทธิ ณ อยุธยา ที่สนับสนุนงานวิจัยนี้ ด้วยการอุปถัมภ์พระไตรปิฎก ฉบับชีดีรอมของมหาวิทยาลัยมหิดลที่ทำให้การค้นคว้าวิจัยเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ขอขอบคุณคุณเยาวลักษณ์ กรันทรัตน และคุณประกายแก้ว งานทวี ที่ได้กรุณาอุปถัมภ์พระไตรปิฎก ฉบับมหากรุภราษฎร์วิทยาลัยที่ทำให้ระบบการอ้างอิงในงานมีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมถึงการให้ความเกื้อกูลต่างๆ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบแทนเท้าคุณแม่อารีย์ คงการนันดร์ และคุณพ่อปรีชา ปรีชาเพิ่มประสิทธิ์ มารดาบิดาที่ได้ให้กำเนิดและเลี้ยงดูผู้วิจัยเป็นอย่างดีตามอัตตภาพ จนสามารถทำวิทยานิพนธ์นี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้

คุณความดีอันได้จากการเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คุณความดีนั้นจะทวีถึงแก่บรรพชีวิต ทั้งหลาย ผู้วิจัยขอน้อมถวายคุณความดีนี้เป็นพุทธบูชาแด่พระอรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้า และขอน้อมถวายเป็นธรรมบูชาแด่พระสัทธรรมอันบริสุทธิ์บริบูรณ์ล้วนเชิงทั้งอรรถะและพยัญชนะ ตลอดจนขอน้อมถวายเป็นสังฆบูชาแด่พระอริยสงฆ์สาวกทั้งหลาย ผู้ประกอบด้วยคุณเมตตาเป็นดัน รวมถึงพระสมมติสังฆทั้งหลายผู้สืบทอดพระธรรมวินัย ด้วยความสำนึกในฐานะที่เป็นพุทธบริษัทในพระบวรพุทธศาสนาอันทรงค่าหาที่สุดมีได้ มา ณ ที่นี่

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ (ภาษาไทย).....	๑
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๙
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐาน.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	3
1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	4
1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.9 วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
2. การศึกษาในพระธรรมวินัย.....	6
2.1 การศึกษาตามพระธรรมวินัย.....	8
2.2 การปฏิบัติตามพระธรรมวินัย.....	16
2.3 การเผยแพร่ตามพระธรรมวินัย.....	23
2.4 การสืบทอดและรักษาตามพระธรรมวินัย.....	29
3. เหตุผลในการใช้กรอบพระธรรมวินัย.....	36
3.1 การศึกษาพระธรรมวินัยในพระพุทธศาสนา.....	36
3.2 การศึกษาพระธรรมวินัยในประเทศไทย.....	39
3.3 ความสำคัญของหลักพระธรรมวินัยกับพระพุทธศาสนา.....	41
3.4 การรักษาพระธรรมวินัยกับความมั่นคงของพระพุทธศาสนา.....	45
3.5 การเปลี่ยนแปลงพระธรรมวินัยกับความเสื่อมของพระพุทธศาสนา.....	49
3.6 หลักพระธรรมวินัยกับเป้าหมายและกรอบที่เปลี่ยนไปของสังคมสงฆ์.....	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.7 พระธรรมวินัยกับบทบาทของพระสงฆ์.....	58
3.8 พระธรรมวินัยกับบทบาทของมหาวิทยาลัยสงฆ์.....	63
4. การศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์ไทย.....	68
4.1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.....	68
4.1.1 ปรัชญาของหลักสูตร.....	68
4.1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร.....	68
4.1.3 พัฒนาการหลักสูตรของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.....	68
4.1.4 การศึกษาปัจจุบันในระดับปริญญาบัณฑิต.....	72
4.1.4.1 วิชาในการสอบคัดเลือกเข้าระดับปริญญาบัณฑิต.....	73
4.1.4.2 โครงสร้างหลักสูตร.....	74
4.1.4.3 วัตถุประสงค์คณะพุทธศาสตร์.....	76
4.1.4.4 วัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์.....	78
4.1.4.5 วัตถุประสงค์คณะมนุษยศาสตร์.....	80
4.1.4.6 วัตถุประสงค์คณะสังคมศาสตร์.....	82
4.1.5 การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย.....	83
4.1.6 ปรัชญาของบัณฑิตวิทยาลัย.....	83
4.1.7 วัตถุประสงค์ของบัณฑิตวิทยาลัย.....	83
4.1.8 การศึกษาปัจจุบันในระดับปริญญาบัณฑิต.....	84
4.1.8.1 วิชาในการสอบคัดเลือกเข้าระดับปริญญาบัณฑิต.....	84
4.1.8.2 โครงสร้างหลักสูตร.....	84
4.1.8.3 วัตถุประสงค์ของสาขาวิชา.....	85
4.1.9 การศึกษาปัจจุบันในระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต.....	86
4.1.9.1 วิชาในการสอบคัดเลือกเข้าระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต.....	86
4.1.9.2 โครงสร้างหลักสูตร.....	86
4.1.9.3 วัตถุประสงค์ของสาขาวิชา.....	87
4.1.10 จำนวนพระนิสิตของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.....	88
4.2 มหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย.....	90
4.2.1 วัตถุประสงค์แห่งการตั้งมหากุฏราชวิทยาลัย.....	90

สารบัญ (ต่อ)	หน้า
4.2.2 วัดถุประสงค์แห่งการตั้งสภากาชาดกุฎราชวิทยาลัย....	90
4.2.3 พัฒนาการหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัย มหากุฎราชวิทยาลัย.....	90
4.2.4 การศึกษาปัจจุบันในระดับปริญญาบัณฑิต.....	92
4.2.4.1 วิชาในการสอบคัดเลือกเข้าระดับปริญญาบัณฑิต.....	93
4.2.4.2 โครงสร้างหลักสูตร.....	93
4.2.4.3 วัดถุประสงค์คุณภาพศาสนาและปรัชญา.....	95
4.2.4.4 วัดถุประสงค์คุณมนุษยศาสตร์.....	97
4.2.4.5 วัดถุประสงค์คุณสังคมศาสตร์.....	99
4.2.4.6 วัดถุประสงค์คุณศึกษาศาสตร์.....	100
4.2.5 การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา.....	103
4.2.6 วัดถุประสงค์ของบัณฑิตวิทยาลัย.....	103
4.2.7 การศึกษาปัจจุบันในระดับปริญญาบัณฑิต.....	103
4.2.7.1 วิชาในการสอบคัดเลือกเข้าระดับปริญญาบัณฑิต.....	103
4.2.7.2 โครงสร้างหลักสูตร.....	104
4.2.7.3 วัดถุประสงค์ของสาขาวิชา.....	104
4.2.8 จำนวนพระนักศึกษาของมหากุฎราชวิทยาลัย.....	105
5. การวิเคราะห์และประเมินผล.....	107
5.1 การศึกษาของสงฆ์กับการศึกษาของแผ่นดิน.....	107
5.2 การบวชเรียนเป็นทางออกด้านการศึกษา.....	112
5.3 หลักสูตรการศึกษาวิชาทางโลกรของมหาวิทยาลัยสงฆ์ กับพระราชปณิธานรัชกาลที่ 5.....	116
5.4 หลักสูตรการศึกษาวิชาทางโลกรของมหาวิทยาลัยสงฆ์ กับหลักพระธรรมวินัย.....	124
5.4.1 การศึกษาตามพระธรรมวินัยกับหลักสูตรวิชาทางโลก.....	125
5.4.1.1 ข้อมูลทางสถิติการศึกษาพระธรรมวินัย ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.....	126
5.4.1.2 ข้อมูลทางสถิติการศึกษาพระธรรมวินัย ของมหากุฎราชวิทยาลัย.....	128
5.4.1.3 วิเคราะห์การศึกษาพระธรรมวินัย.....	129

สารบัญ (ต่อ)	หน้า
5.4.2 การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหลักสูตรวิชาทางโลก.....	134
5.4.2.1 ข้อมูลทางสถิติด้านศีล ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.....	135
5.4.2.2 ข้อมูลทางสถิติด้านศีล ของมหากรุณาธิคุณราชวิทยาลัย.....	135
5.4.2.3 วิเคราะห์เรื่องศีล.....	135
5.4.2.4 การปฏิบัติสมาริและวิปัสสนา.....	138
5.4.2.5 ข้อมูลทางสถิติด้านกรรมฐาน ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.....	138
5.4.2.6 ข้อมูลทางสถิติด้านกรรมฐาน ของมหากรุณาธิคุณราชวิทยาลัย.....	139
5.4.2.7 วิเคราะห์เรื่องกรรมฐาน.....	139
5.4.3 การเผยแพร่ตามพระราชบัญญัติหลักสูตรวิชาทางโลก.....	141
5.4.3.1 ข้อมูลสถิติด้านการเผยแพร่พระราชบัญญัติ ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.....	142
5.4.3.2 ข้อมูลสถิติด้านการเผยแพร่พระราชบัญญัติ ของมหากรุณาธิคุณราชวิทยาลัย.....	142
5.4.3.3 วิเคราะห์เรื่องการเผยแพร่พระราชบัญญัติ.....	142
5.4.4 การสืบทอดและรักษาตามพระราชบัญญัติหลักสูตรวิชาทางโลก....	150
5.4.4.1 วิเคราะห์หลักสูตรวิชาทางโลกกับเรื่องการสืบทอด และรักษาพระราชบัญญัติ.....	152
5.4.4.2 วิเคราะห์บทบาทของมหาวิทยาลัยสงฆ์ กับการสืบทอดและรักษาพระราชบัญญัติ.....	156
6. สรุปและข้อเสนอแนะ.....	166
6.1 สรุป.....	166
6.2 วิธีแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	176
6.2.1 การแก้ไขหลักสูตรการศึกษา.....	176
6.2.1.1 การแบ่งคณะตามพระราชบัญญัติ.....	176

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
6.2.1.2 การแบ่งสาขาวิชาตามพระธรรมวินัย.....	181
6.2.1.3 การให้ความสำคัญกับวิปัสสนาธุระ.....	183
6.2.1.4 การให้วิชาความรู้ที่สนับสนุนกับการเผยแพร่ พระธรรมวินัย.....	184
6.2.2 การแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อนของระบบการศึกษา ^๑ ของมหาวิทยาลัยสงข์.....	188
6.2.2.1 การแบ่งแยกการศึกษาทางโลกและทางธรรม.....	189
6.2.2.2 การรวมมหาวิทยาลัยสงข์เป็นมหาวิทยาลัย ^๒ พุทธศาสนาโลก.....	190
6.2.2.3 การแก้ไขปัญหารွ่องการช่วยเหลือด้านการศึกษา.....	192
6.2.3 การแก้ที่ระบบการบ瓦ช.....	194
6.2.4 การแก้ไขปัญหาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง.....	198
6.2.4.1 ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และระบบชาตินิยม.....	198
6.2.4.2 ระบบทุนนิยม.....	200
6.2.4.3 ระบบการปักครองคณะสงฆ์.....	202
6.2.4.4 การแบ่งแยกนิกายสงฆ์.....	203
รายการอ้างอิง.....	207
บรรณานุกรม.....	215
ภาคผนวก.....	216
ภาคผนวก ก.....	217
ภาคผนวก ข.....	222
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	226

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	โครงสร้างหลักสูตรคณะพุทธศาสนา (แผน ก)	74
ตารางที่ 2	โครงสร้างหลักสูตรคณะพุทธศาสนา (แผน ข)	74
ตารางที่ 3	โครงสร้างหลักสูตรคณะครุศาสตร์ (แผน ก)	75
ตารางที่ 4	โครงสร้างหลักสูตรคณะครุศาสตร์ (แผน ข)	75
ตารางที่ 5	โครงสร้างหลักสูตรคณะมนุษยศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์.....	75
ตารางที่ 6	โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต (มจธ.)	84
ตารางที่ 7	โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต (มจธ.).....	86
ตารางที่ 8	โครงสร้างหลักสูตรคณะศาสนาและปรัชญา.....	94
ตารางที่ 9	โครงสร้างหลักสูตรคณะมนุษยศาสตร์.....	94
ตารางที่ 10	โครงสร้างหลักสูตรคณะสังคมศาสตร์.....	94
ตารางที่ 11	โครงสร้างหลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์.....	95
ตารางที่ 12	โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต (มมร.).....	104
ตารางที่ 13	สรุปความสัมพันธ์ด้านพระราชวินัย กับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.....	151